

HURÁ, první opravdové číslo našeho školního časopisu je na světě. Určitě nikdo z vás nepřehlédli, že naší anketě zvítězil název **KOZLÍK**, pravdu je, že v těsném závěsu se dlouhou dobu držel také Poškoláček, ale jsme přece vlastobřeždáci a Kozlík nám je a vždy byl velmi blízkým. Zaměříme proto naše první číslo právě na kozly a kozliky.

Nejprve jsme zapátrali v archivu a objevili krásný příběh, dokonce snad pověs, navíc doplněný o křížovku a také jednu veselou kozli báseňku.

Vlach, bříza a kozel

Vlachovo Březí má ve znaku kozla proto, že když sem přitáhl rod Vlachů, kterému se tato země líbila, musel se utkat se s loupeživým rytířem Janem Kozlem z Kozlovic.

Ten dělal různé léčky, aby Vlachy odtud vypudil. Ale Vlachové se dozvěděli, že Kozel nechal vyloučit ze své tlupy zbojníka, který chtěl dát chudé rodině váček zlatáčků. A tak se Vlach a jeho rada za tímto mužem vydala.

Cestou objevili divný strom. Byl nejhezčí ze všech těch, které až dosud poznali. Koruna měl skromnější než borovice, ale kúra, ta byla krásně bílá, jak právě utkané hedvábí, listy měl lepkavé a krásně zelené. Později objevili, že se toto dřevo dá používat na topůrka, voje k vozům a pružné proutky na košťata. A když popošli ještě dál, našli celý háj těchto stromů. Nazvali jej břízou. Po chvíli přišli na mýtinu, kde tekl čistý potok a u potoku stála malá, z větví udělaná chaloupka. Potok se dnes jmenuje Libotynský potok.

Najednou někdo postřehl, že z chaloupky vyskočil muž střední postavy, v ruce kuši a ptá se, co práv tady chtějí. Tak mu slušně odpoví, že hledají toho a toho. Na to mužík odpoví: „To jsem práve já.“ Od nalezeného zbojníka se dozvěděli, že na Helfenburk, jak se hrad jmenoval, vede tajná chodba, ale je hledaná starou bábou, která by hned vše řekla Kozloví, který tam sídlil. A tak se Vlachové rozhodli, že nejdřív založí město, které nazvali jednak podle sebe a také podle stromu, který našli, neboli Vlachovo Březí.

Když založili město spolu s krásným kostelem, přemýšleli, jak by se dostali na hrad. I rozhodli se, že dají staré bábě pytlík tabáku, aby mlčela, a tak se dostali na hrad.

Byla už temná noc, když se bratrstvo Vlachů vydalo zpět Helfenburk s cílem zneškodnit Kozla. Šestí jim přálo, protože všichni zbojníci už spali, tak je jednoduše svázali a hodili do hladomorně, do které s nimi hodili také kozlika, ale s malým k. Ten je tam všechny nabíral na rohy a házel na kopici, což se opakovalo 3 dny, až čtvrtý den se zbojníci probourali ven. Ještě dnes je tam velká díra ve zdí. A jak utíkali, tak hořeli hrad, až z něj zbyly jenom dnešní trosky.

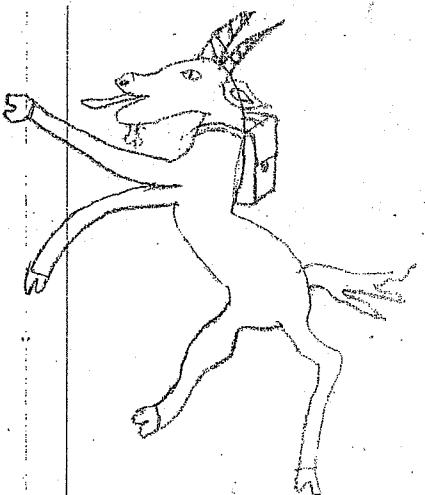
A tak potomci Vlachů spokojeně žijí ve svém městečku, které tento rok slaví.....výročí od svého povýšení na městečko. Je nutno dodat, že Vlachové si dali do svého znaku kozla právě na památku velkého vítězství nad Janem Kozlem z Kozovic.

(Tento příběh byl napsán v roce 1993 žákem Lukášem Švamberou a stejně tak jako křížovka se váže k výročí, spočítáte k jakému?)

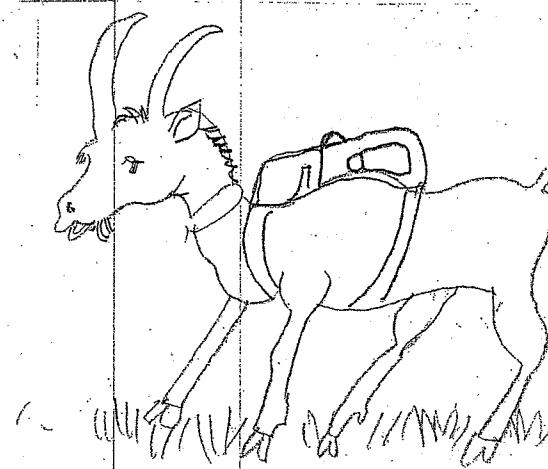
Kozel

Kozel ,kozel ,kozlíček
skáče jako koníček.
Děti se nebojí,
chytají ho za rohy.
Kozel se vám ulekł,
na vrch Hájký utekł.
Děti za ním běžely
a kozlíka chytily.

(Text:Petrá Myšáková 1993,obrázek Martina Šubová 2010)

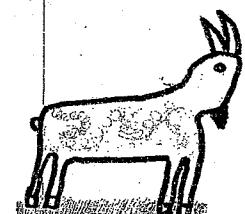
(Obrázek Anička Salounová 2010)

Kozel

Ve Vlachové Březí
hodně lidí běží
házi koza z oblaků
dali si ho do znaku

(text:Jan Mráz 2010)

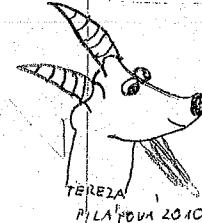
Kozlík

Máme doma kozlíka
ten nám všechno spase
nejraději mamince
kytky na terase

(text i obrázek Kateřina Korousová 2010)

MICHAELA BOŠKOVÁ 2010

Naše malé městečko,
jmenuje se Břeží,
ve znaku je kozliček,
na kostelní věži.

Naše věž je vysoká
a má mnoho patér.
Kozliku! Ať nespadneš,
jinak bude malér. (text. Katka Ulejová)

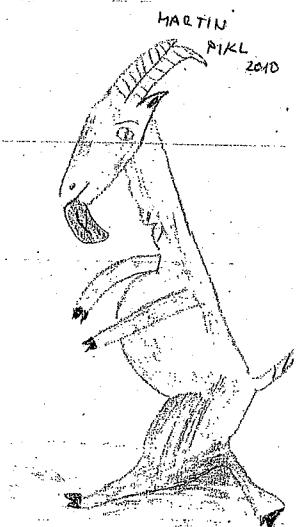
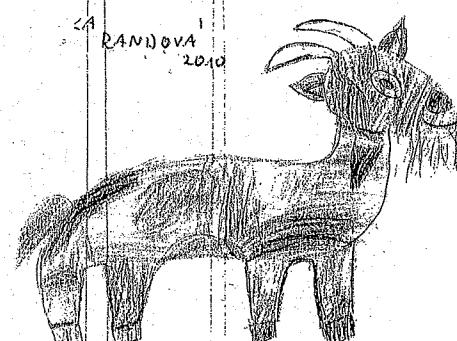

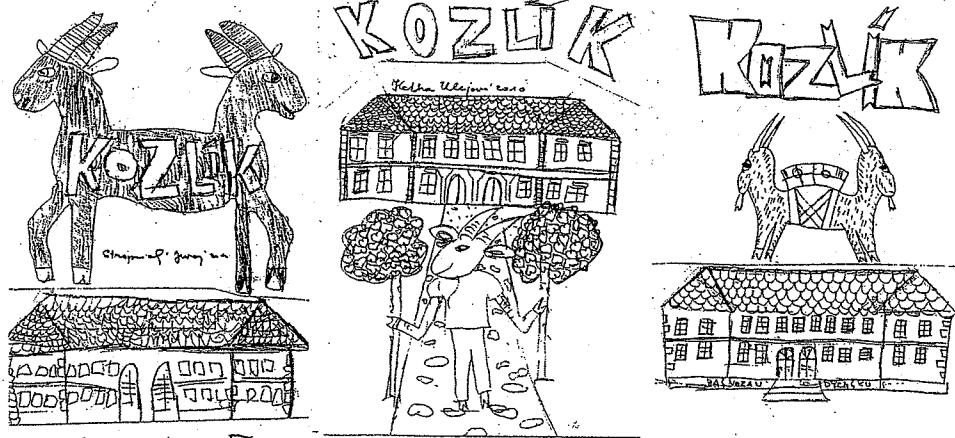
Ten náš kozlík chlupatý,
ten je velmi rohatý,
má veliké rohy
chodí do hospody.
Na pivíčko tajn a zpět,
on nám může vyprávět.

(text Eva Pacíková 2010)

Vlachovobřezský kozel
to je velký mazel.
Nejraději má mrkev a sedníkrásky,
potom si na louce hraje se žluťásky.

(text Eliška Rapčaniová a Kristýna Šimordová 2010)

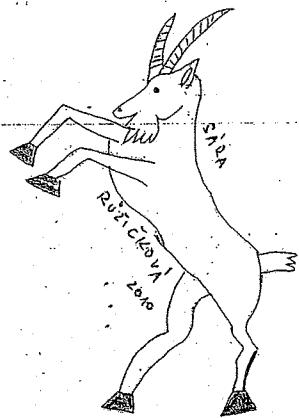

Kozlík Lojzík

U dědečka v chlívčku
máme malou kozíčku.
Jé to malý kozlík
jmeneuje se Lojzík.

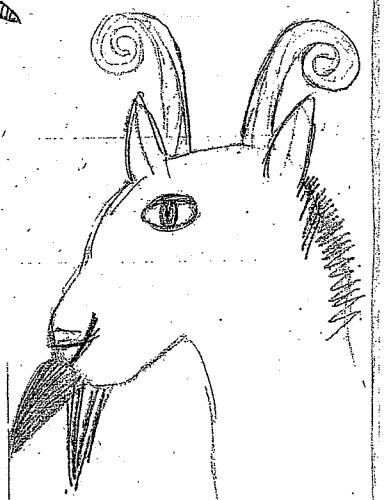
Lojzík papá travičku
a na ní má rosičku.
Zamečí a poskočí
kopytkama vyskočí.

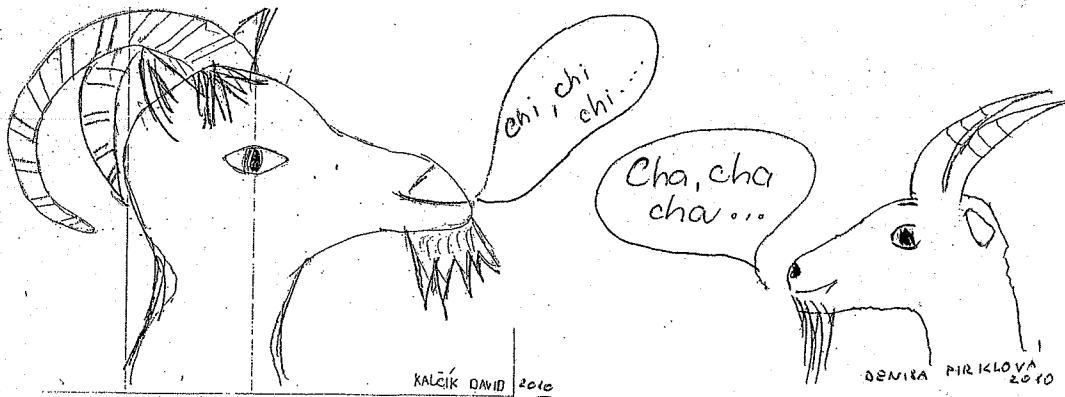
(text Miroslav Plecer 2010)

Vlachovo Brezí je krásná „víška“,
všem kozlům a kozám je velmi blízká.
Ale jen jeden měl tu čest
být v erbu města přec.

Jé to náš slavný kozlí kmet,
život by za nás položil hned.
(text Štěpán Kouba 2010)

Kozel s batohem

„Včera jsem viděl běžet kozla s batohem na zádech!“ křičí na celou hospodu podnapilý myslivec.

„To nic není kamaráde,“ zvedne se jiný myslivec, „já jsem ho viděl letět!“

„A taky měl na zádech batoh?“

„Ne, orla!“

Přepadení

Přijde kozel k veterináři a na hlavě má ponožku.

Doktor mu povídá: „Kozlíku, kdo ti to udělal?“

„Bud' ticho, tohle je přepadení.“

Vysmátý kozel

Potká v lese kozel ježka a povídá mu: „Hele, ježku, řeknu ti báseň. Ježku, ježku, máš na hlavě plešku!“

„A teď já,“ odvětí ježek. „Kozle, kozle, ty si ale debil!“

Brácha

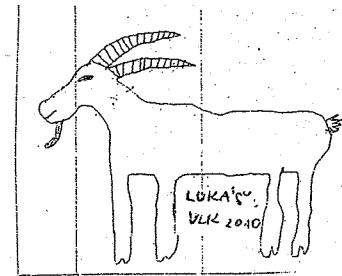
Přijde kozel do baru, vykasá si rukávy a zařve: „Kdo mi zmlátil bráchu?!“

„Já!“ zvedne se medvěd, „a co má být?“

„Ale ...nic... já jen...dobrěs udělal.“

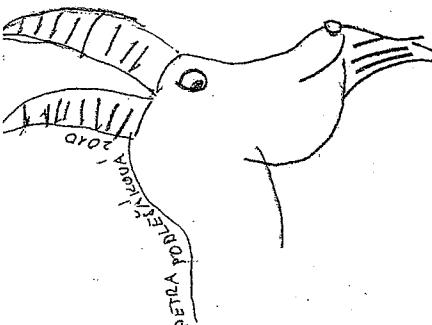
Kozlík v autě

Zastaví policista auto a poté
utříp šok-auto totiž řídí kozel.
Vedle kozla sedí spolujezdce ohradí:
„Člověče,
jak to že dovolíte kozlovi řídit??!!“
A spolujezdec na to: „Já za to nemohu.
Ja jsem jen stopař.“

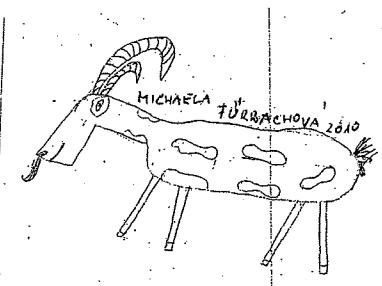
Výlet

Jednou se takhle sejdou zvířátka v zoo a kozlík povídá:
„Zítra pojedeme na výlet“
Doskáče tam žába a opakuje: „
„Zítra pojedeme na výlet.“
Kozlík si odfrkně a pokračuje:
„Vezměte si svačiny a vyrazíme ráno v 7.00 hodin.“
Žába zase opakuje:
„Vezměte si svačiny a vyrazíme ráno v 7.00 hodin.“
Kozlík se naštve a povídá:
„A ta zelená příšerka s námi nepojede!!“
Žába se na něho smutně podívá a povídá:
„Chudák krokodýl, on se tak těší....“

Potká kozel hada

Potká kozel hada a ptá se ho „Kampak se plazíš?“
„Ale pro peníze.“ říká had.
Druhý den se to opakuje. Potkají se i další den.
„Kampak se plazíš, hade? Zase pro peníze?
Ty jich musíš mít!“
Hadova trefná odpověď:
„Kdybys pořád tak nemečel a radši se plazil,
tak je budeš mít taky.“

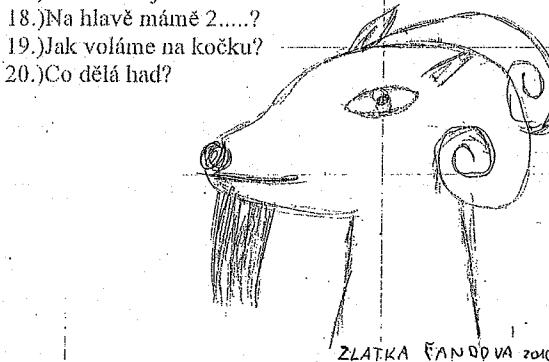

Kozel na koloběžce

Jede kozlík na koloběžce a potká opilého medvěda. „Kdes jí vzal?“ „Nepiju, a tak ušetřím.“
Druhý den jede kozlík na kole a potká opilého medvěda. „Kdes to vzal?“ říká medvěd
„To vříš nepiju, a tak ušetřím.“ Třetí den jede kozlík v BMW a vidí méďu ve virtulníku. „Kdes to vzal?“ ptá se kozlík. „To vříš, vrátil jsem lahve.“

- 1.) Jak se jmenoval v mé báji vůdce Vlachů?
 2.) Jak se jmenuje společenství jehl. Stromů?
 3.) Jak se jmenoval popravčí ve sředověku?
 4.) Co má slon?
 5.) Co je gorila?
 6.) Co je Dub?
 7.) Jinak kopaná?
 8.) Jak se jmenoval v mé báji divný strom?
 9.) Vlachovo .....?
 10.) Jak se jmenuje žák 5.B přezdívaný Emča
kfestním jménem?
 11.) Jak se řekne slovensky koukat?
 12.) Životně důležitý orgán?
 13.) 1000 gramů je.....?
 14.) Sušená tráva je.....?
 15.) Co teče (stéká) ze svíčky, když hoří?
 16.) Jiným slovem kouř?
 17.) 12 měsíců je....?
 18.) Na hlavě mámě 2....?
 19.) Jak voláme na kočku?
 20.) Co dělá had?

1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			
11			
12			
13			
14			
15			
16			
17			
18			
19			
20			

Kdo to bude umět!?

všemi směry musí vyjít tato čísla : 1) 45
2) 90
3) 75

1)

24		
	15	
		6

2)

		24
	30	
36		

3)

10	25	40

Poslední příběh v našem časopisu je zařazen jako poděkování našim slavným fotbalistům, malým, středním, i velkým. Hlavními hrdiny jsou školní skřítki naschválníčci, se kterými se budeme pravidelně setkávat v dalších číslech Kozlíka.

Důležitý zápas

Prázdniny byly už na dohled, děti byly celé nedočkavé a rozdováděné, ale školní skřítki naschválníčci chodili jako tělo bez duše. Ne že by neměli prázdniny rádi, ale trápily je starosti. Stejně jako každý rok, hned 1. července, je čeká důležitý fotbalový turnaj. V Prachaticích na ZŠ Národní. Už před měsícem trenér a ředitel skřítek Horlik sjednotil tým a začal každodenní tvrdý trénink. Brankářem byl Písmenour – Hubenour, v obraně hrál Napovídálek, před ním skřítek Bečkoun, zprava Opisoválek a zleva Kaňkulák. Do útoku byli postaveni Zapomněček, Nepořádníček a Škrtadlo. Na střídačce se povalovala Lenora a povzbudit tým se chystaly i Pištinka a Žalobnička.

Konečně je 1. července. Všichni nedočkavě čekají před školou, ale ouha, Bečkoun si špatně našel bůdka a titr, autobus jim ujel přímo před nosem. Celí smutní se vracejí do školy a najednou zahlédli, jak pan školník vyjíždí s autem s garáží. Běželi za ním a když se dozvěděli, že se chystá s paní Kocmánkovou na velký nákup do Prachatic, stačila jim chvílka a už se jelo. Na turnaj přijeli včas a konečně ten nejdůležitější zápas.

V první polovině je velký tlak na naši branku a dostali jsme ubohý gól po chybě Bečkouna... „Píšísk,“ rozhodčí odpískal první polovinu. Unavení hráči Vlachova Březí odcházejí do šatren, kromě Bečkouna, který zůstal ležet na hřišti. „Ne abyste mě vyřadili, ještě pořád jsem v týmu! A doneste mi dietní kolou.“ Napovídálek jako kapitán mužstva promluvil hráčům do duše.

„Píšísk“ rozhodčí odpískal druhou polovinu. Nastal obrat. Písmenour – Hubenour poslal vysoký výkop na polovinu soupeře, kde chytil míč Vrtíšek, nahrál Neposedovi a ten posílal dlouhou nahrávkou na strašidlo Škrtadlo, které kopá míč přímo do brány. Tým vš, že musí dát další gól, aby vyhráli utkání. Bylo to velmi napínavé až do poslední minutky, kdy vykopl Hubenour až na Nepořádníčka, který byl ve vápně zfaulovaný. Penalt!

Ředitel Horlik svolává mužstvo na poradu. „Kopne ji Bečkoun,“ rozhodl se tým. Je tu velké napětí. Bečkoun se rozbláhá, kope a ... a... a je to gól! Celý tým jásá. Vlachovo Březí si s sebou domů vezme krásný pocit vítězství. A teď konečně prázdniny. Hurá! Hurá! Hurá!

Obrázek Vladimír Mráz 2010

REDAKČNÍ TÝM: Korousová, Kateřina, Nosek Jiří, Veselková Barbora, Vokáč Vítěz, Salounová Anna, Pikeš Jan, Tetulová Kateřina, Šandrová Zlata, Krejčová Aneta, Kouba Štěpán, Políkářová Kateřina, Weberová Michaela, Kouba Jan, Bažejová Klára, Hessová Zdeňka, Kiejsá Václav, Ulejová Kateřina, Paclíkovi Eva, Hojdarová Eva, Čužna Martina, Polenová Dana, Plchová Děniša, Koubová Jindřiška